

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jiřího Gottwalda ve věci

žalobce: L. D.
bytem H. 433/16, H. M.
zastoupeného advokátem Mgr. Pavlem Kužílkem
sídlem Blahoslavova 72/4, Přerov

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2015, č. j. KUOK 81728/2015,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce nabyt dne 19. 11. 2013 na základě kupní smlouvy motocykl Jawa 250, s v. č. motoru X s připevněnou registrační značkou X, avšak bez technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a osvědčení o registraci vozidla.

Předchozí vlastník motocykl vlastnil přibližně 30 let, avšak nepoužil jej k jízdě. Žalobce uvedl motocykl do provozuschopného stavu, následně s motocyklem absolvoval technickou prohlídku na STK, sjednal pojištění odpovědnosti za provoz vozidla a vyžádal si od výrobce výpis z technických údajů vozidla a kopii obchodní knihy výrobce vozidla obsahující předmětné číslo stroje. Doklady připojil k formulářovým žádostem Magistrátu města Přerova (dále jen „správní orgán I. stupně“).

2. Správní orgán I. stupně rozhodnutím č. j. MMPPr/081112/2015/DS/Jn ze dne 26. 6. 2015 zamítl:

- a) žádost žalobce o přihlášení motocyklu Jawa 250, výr. č. motoru X, do registru silničních vozidel (výrok 1.) podle § 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „z. č. 56/2001 Sb.“), a to s odůvodněním, že žalobce v rozporu s § 6 odst. 5 písm. a) z. č. 56/2001 Sb. nepředložil k přihlášce technický průkaz vozidla, o jehož registraci žádal;
- b) žádost žalobce o zápis změn údajů v registru silničních vozidel, a to vydání duplikátu technického průkazu předmětného motocyklu za ztracený (výrok 2.), podle § 12 z. č. 56/2001 Sb., v návaznosti na § 11 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „Vyhláška“), a to s odůvodněním, že žalobce nebyl vlastníkem ani provozovatelem předmětného motocyklu, který by byl ztratil technický průkaz, o vydání jehož duplikátu žádal.

3. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 9. 2015 zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žádosti o přihlášení motocyklu do registru vozidel nelze vyhovět, neboť žalobce neodstranil vady svého podání, když nepředložil technický průkaz vozidla, o jehož přihlášení žádal, a žádosti o vydání duplikátu technického průkazu nelze vyhovět, neboť předmětný motocykl vůbec není evidován v registru silničních vozidel. Žalovaný uvedl, že obecně není možné vydávat doklady k vozidlům, které nejsou evidovány v registru silničních vozidel, a tudíž je na taková vozidla pohlíženo tak, že nemají schválenou technickou způsobilost pro provoz na pozemních komunikacích. Registrační značka X nemůže být považována za doklad o registrovaném vozidle, jelikož mohla být prohlášena za ztracenou.

4. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Namítal, že:

- mu nelze klást k tíži absenci údajů o motocyklu v registru silničních vozidel;
- s nedostatečnou důležitostí žalovaný vyhodnotil existenci registrační značky připevněné na motocyklu. V nejednoznačném případě se tak přiklonil k výkladu poškozujícímu zájem žadatele. Předmětná reg. zn. série X je platnou značkou používanou v době svého přidělování v okrese M., kde žalobce motocykl zakoupil, což ostatně vyplývá z přiložených kopií jiných technických průkazů a typového osvědčení, ve kterých je tato série použita;
- v odvolání marně uváděl příklady z rozhodovací praxe jiných správních orgánů, které vyhověly žádostem o přihlášení nebo změnu údajů, přestože neexistoval o vozidle záznam v registru. V uvedených případech sice nedošlo ke ztrátě technického průkazu, avšak

absenci údajů o vozidle v evidenci vozidel nepovažovaly příslušné správní orgány za důvod k tvrzení, že vozidlo pozbylo technickou způsobilost.

5. Při jednání soudu dne 26. 9. 2017 žalobce uvedl, že motocykl řádně nabyt, tudíž má právo na to, aby bylo zaregistrováno a mohl své vlastnické právo využívat. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jen spekuloval, že mohlo dojít k trvalému vyřazení předmětné registrační značky, aniž by tuto skutečnost prokázal. Znovu zdůraznil, že jiné správní orgány žádostem o registraci podobných vozidel vyhovují, přičemž jedinou odlišností je, že v posuzované věci žalobce nepředložil technický průkaz. Centrální registr vozidel je toliko úřední evidencí, která může vykazovat chyby, tudíž nelze pouze z důvodu absence údajů v ní žádost žalobce zamítnout. Nesprávný je zejména výrok II. napadeného rozhodnutí, neboť není pravdou, že by nebylo prokázáno, že by žalobce nebyl vlastníkem předmětného motocyklu.
6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž pro shodnost žalobních bodů s odvolacími námitkami odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se s těmito vypořádal.
7. Z obsahu spisu soud zjistil, že dne 10. 12. 2014 byla správnímu orgánu I. stupně doručena přihláška žalobce k registraci vozidla do registru silničních vozidel, a to motocyklu JAWA J250, reg. zn. X. Žalobce v žádosti uvedl, že mu dřívější vlastník motocyklu zapsaný v registru vozidel není znám, proto uvádí jen vlastníka, od kterého motocykl koupil – P. K. Dále uvedl, že technický průkaz vozidla, jakož i osvědčení o registraci motorového vozidla byly ztraceny. Dále tvrdil, že technická způsobilost vozidla byla schválena Zemským úřadem v Praze dne 16. 12. 1935 pod č. X. Výrobní číslo (identifikační číslo vozidla) X bylo výrobcem uvedeno pouze na motoru, na rámu je uvedeno č. X. Současně žalobce podal u správního orgánu I. stupně žádost o zápis změn údajů v registru silničních vozidel ohledně předmětného motocyklu, a to vystavení duplikátu technického průkazu. V této žádosti uvedl, že technický průkaz motocyklu při jeho koupi neobdržel a neobdržel jej ani dřívější vlastník od svého předchůdce, tudíž je průkaz zjevně ztracen. K podaným dvěma žádostem předložil žalobce žádost o poskytnutí údajů k motocyklu JAWA 250, č. stroje X, adresovanou společnosti JAWA Moto spol. s r. o., výpis z technických údajů vozidla, podléhajícího registraci, vystavený dne 15. 5. 2014 společností JAWA Moto spol. s r. o., kupní smlouvu ze dne 19. 11. 2013, kopii obchodní knihy JAWA, uložené v Národním technickém muzeu v Praze, protokol o technické prohlídce a kopii zelené karty vozidla.
8. Správní orgán I. stupně provedl lustraci v Centrálním registru vozidel, přičemž při vyhledávání vozidel dle registrační značky nebyly po zadání reg. zn. X nalezeny žádné výsledky a při vyhledávání dle čísla VIN X byly nalezeny 3 záznamy, a to přívěs traktoru reg. zn. X se statutem „zánik“, osobní vozidlo reg. zn. X se statutem „zánik“, a dále malý motocykl zn. JAWA, reg. zn. X se statutem „provozovaný“.
9. Správní orgán I. stupně následně dne 30. 12. 2014 vyzval žalobce k předložení technického průkazu předmětného motocyklu a poučil jej o tom, že nebude-li absence technického průkazu, jakožto podstatné náležitosti žádosti, zhojena, bude řízení zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“). K žádosti o vydání duplikátu technického průkazu správní orgán I. stupně uvedl, že možnost vyhovění takové žádosti je vázána na zjištění, že je předmětné vozidlo vedeno v registru silničních vozidel. Takové zjištění však učiněno nebylo, neboť lustrace v registru

vozidel dopadla bezvýsledně a správní orgán nenalezl žádnou indicii směřující k potvrzení skutečnosti, že se vskutku jedná o registrované vozidlo.

10. Žalobce na výzvu správního orgánu reagoval sdělením ze dne 5. 1. 2015, v němž poukázal na zbytečnost předmětné výzvy, neboť je opakovaně vyzýván k předložení technického průkazu motocyklu, o němž již v původní žádosti prohlásil, že je ztracen a právě z toho důvodu požaduje vystavení jeho duplikátu. Zdůraznil, že indicií o registraci motocyklu je jím předložená reg. zn. X, která byla dosud na předmětném motocyklu upevněna, neboť ve smyslu § 7 odst. 1 a z. č. 56/2001 Sb. je přidělení reg. zn. úkonem registrace silničního vozidla. Dále namítl, že vázanost vyhovění žádosti o vystavení duplikátu technického průkazu na registraci vozidla v registru vozidel z žádného právního předpisu nevyplývá.
11. Usnesením ze dne 16. 1. 2015, č. j. MPr/006204/2015/DS/JN správní orgán I. stupně řízení o žádosti žalobce o registraci předmětného motocyklu zastavil s odůvodněním, že žalobce ani přes výzvu nedoložil technický průkaz předmětného motocyklu. Řízení o žádosti žalobce o vystavení duplikátu technického průkazu správní orgán I. stupně zastavil s odůvodněním, že se jedná o žádost právně zjevně nepřipustnou, neboť nebyla zjištěna žádná indicie směřující k potvrzení skutečnosti, že by se jednalo o registrované vozidlo a že by tedy byly v registru vozidel uchovány potřebné údaje o předmětném vozidlu.
12. Rozhodnutím ze dne 21. 4. 2015, č. j. KUOK 37519/2015 žalovaný uvedený usnesení zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení, v němž mu uložil rozhodnout o obou žádostech věcně, tj. v případě negativního rozhodnutí formou zamítnutí žádosti. Dále poukázal na přechodná ustanovení § 89 odst. 4 a 5 z. č. 56/2001 Sb., z nichž sice vyplývá, že technická osvědčení vozidel vydaná před účinností z. č. 56/2001 Sb. se považují za technické průkazy dle tohoto zákona, avšak současně lze z těchto ustanovení dovodit, že nebyly-li předchozími provozovateli předmětného motocyklu do 3 let od nabytí účinnosti z. č. 56/2001 Sb. uvedeny údaje do registru silničních vozidel, neodpovídá za absenci údajů o takových vozidlech provozovatel registru, na taková vozidla tudíž nelze pohlížet jako na vozidla, jejichž technická způsobilost byla schválena a vyhovují tak technickým podmínkám dle z. č. 56/2001 Sb.
13. Žalobce následně k výzvě správního orgánu I. stupně dle § 36 odst. 3 s. ř. uvedl, že závěry žalovaného vyslovené v kasačním rozhodnutí jsou nezákonné, neboť § 89 odst. 5 z. č. 56/2001 Sb. nespojuje s nesplněním povinnosti uvést do 3 let od účinnosti zákona údaje v registru silničních vozidel do souladu se skutečností sankci pozbytí technické způsobilosti takového vozidla. Takovému výkladu odporuje i zavedená praxe správních orgánů, které i po uplynutí předmětné lhůty vozidla do registru zapisují.
14. Následně správní orgán rozhodnutím ze dne 26. 6. 2015 obě žádosti zamítl, a to s odůvodněním uvedeným v odst. 2 tohoto rozsudku. Žalovaný poté zamítl žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil s odůvodněním shrnutým v odst. 3 tohoto rozsudku.
15. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Podle § 6 odst. 1 z. č. 56/2001 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2014, tj. ve znění účinném v době podání žádosti žalobcem, *každý, kdo hodlá provozovat na území České republiky*

silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo, je povinen tato vozidla přihlásit k registraci na předepsaném tiskopisu u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, s výjimkou osob, jejichž pobyt na území České republiky netrvá déle než 185 dnů v příslušném kalendářním roce, (dále jen "žadatel"). Podle odst. 3 téhož ustanovení lze do registru silničních vozidel zapsat silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo, a) jehož technická způsobilost k provozu na pozemních komunikacích byla schválena, a b) je-li splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla týkající se takového vozidla, c) byla-li při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu Evropské unie zaplacená daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Podle odst. 5 písm. a) téhož ustanovení k přihlášce silničního motorového vozidla a přípojně vozidla k registraci žadatel přiloží technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojně vozidla.

17. Podle Čl. II (přechodných ustanovení) odst. 1 zákona č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb. a další související zákony, který nabyl účinnosti od 1. 1. 2015 (s výjimkou vybraných ustanovení, která nabyta účinnosti dříve, a vybraných ustanovení, která nabyta účinnosti později), řízení o zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel a zápisu změny údaje zapisovaného do registru silničních vozidel zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 56/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
18. Z citovaných právních předpisů vyplývá, že pro posouzení žádosti žalobce byla relevantní právní úprava, obsažená v z. č. 56/2001 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2014, tj. ve znění zákona č. 169/2013 Sb. a vybraných ustanovení zákona č. 239/2013 Sb.
19. Krajský soud uvádí, že z žalobních bodů, uvedených v odst. 4 rozsudku se k rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o přihlášení motocyklu do registru silničních vozidel, tj. výroku 1. rozhodnutí správního orgánu I. stupně a části 1. výroku rozhodnutí žalovaného, vztahuje toliko námitka odlišnosti rozhodnutí správních orgánů od rozhodovací praxe jiných úřadů, jíž se žalobce dovolával v odvolání.
20. Tato námitka však není důvodná. Žalovaný se k odvolací námitce postupu jiných správních orgánů v obdobných věcech vyjádřil v posledním odstavci na str. 5 rozhodnutí sice kuse, avšak jasně uvedl, proč považuje námitku porušení zásady formulované v § 2 odst. 4 s. ř. za nedůvodnou, a sice z důvodu nutnosti individuálního posouzení každé věci, kdy právě skutkové odlišnosti jednotlivých žádostí nutně vedou k odlišnému přístupu správních orgánů. Žalobce se totiž zásadně mylí, pokud považuje za skutkově shodné s posuzovanou věcí případy, kdy jiní žadatelé žádali o přihlášení vozidla do registru, avšak nedošlo u nich ke ztrátě technického průkazu. Ztrátu, a tedy nepředložení technického průkazu, totiž nelze bagatelizovat, neboť dle výše citovaného § 6 odst. 5 písm. a) z. č. 56/2001 Sb., je přiložení technického průkazu obligatorní náležitostí přihlášky silničního motorového vozidla k registraci.
21. Technický průkaz vozidla je dokladem o technické způsobilosti daného konkrétního vozidla, tj. dokladem osvědčujícím, že se jedná o vozidlo, které se shoduje s typem vozidla, jehož technická způsobilost (typu) byla schválena (popř. u jednotlivě vyrobených či dovezených vozidel, dokladem osvědčujícím, že se jedná o vozidlo, jehož technická způsobilost byla schválena). Technický průkaz u typových vozidel vystavuje výrobce vozidla. Bez doložení technického průkazu silničního motorového vozidla jako dokladu o schválení jeho technické způsobilosti, tedy nemůže příslušný orgán takové vozidlo do registru vozidel zapsat a umožnit tak jeho provoz na pozemních komunikacích.

Skutečnost, že takové vozidlo úspěšně absolvuje technickou prohlídku na stanici technické kontroly a je osvědčena jeho aktuální technická způsobilost, je z tohoto pohledu nerozhodné.

22. Správní orgány tedy postupovaly v souladu s § 6 odst. 3 a 5 z. č. 56/2001 Sb., pokud nevyhověly žádosti žalobce o zápis předmětného vozidla do registru silničních vozidel s odůvodněním, že nepředložil doklad o technické způsobilosti tohoto vozidla, tj. jeho technický průkaz, ani jiný doklad (technické osvědčení), který by bylo možné za technický průkaz vozidla považovat dle žalovaným zmíněného přechodného ustanovení § 89 odst. 4 z. č. 56/2001 Sb.
23. Ve vztahu k zamítnutí žádosti o vystavení duplikátu technického průkazu předmětného motocyklu, tj. výroku 2. rozhodnutí správního orgánu I. stupně a části 2. výroku rozhodnutí žalovaného, krajský soud uvádí, že správní orgán I. stupně (nezvykle) v samotné výrokové části rozhodnutí neuvedl jen právní předpis, o který výrok opírá, a text tohoto výroku, nýbrž i jeho jakési stručné zdůvodnění. Konkrétně u výroku 2. uvedl: „... z důvodu, že žadatel nebyl vlastníkem ani provozovatelem, který ztratil technický průkaz, o jehož vydání duplikátu žádal.“ Tomuto textu pak odpovídá i odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, uvedené na jeho poslední straně. Žalobce proto svým odvoláním proti uvedenému závěru brojil, kdy poukazoval na nelogické důsledky uvedené úvahy.
24. Žalovaný však výrokem svého rozhodnutí potvrdil celé znění výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. včetně uvedeného „zdůvodnění“, ačkoli z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že se s celým textem výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně neztotožnil a za nosný důvod nevyhovění žádosti o vydání duplikátu TP označil v odst. 2 str. 3 a v odst. 4 na str. 4 odůvodnění rozhodnutí zjištění, že se jedná o vozidlo neregistrované.
25. Krajský soud se proto zabýval tím, zda uvedený částečný nesoulad výroku a odůvodnění rozhodnutí žalovaného mohlo mít vliv na jeho srozumitelnost a dospěl k závěru, že nikoli, neboť žalobce v žalobě brojí právě proti argumentům žalovaného, uvedeným v jeho rozhodnutí. Žalobci, stejně jako soudu tak bylo zcela zřejmé, jaké úvahy vedly žalovaného k zamítnutí odvolání žalobce.
26. Dále krajský soud považoval za nezbytné objasnit údaj zjištěný z výpisu z Centrálního registru vozidel, obsaženého ve správním spise, kdy z lustrace dle čísla VIN X vzešel údaj mj. o malém motocykl zn. JAWA, reg. zn. X, se statusem „provozovaný“. Ze sdělení Magistrátu města Přerova ze dne 28. 8. 2017 však krajský soud zjistil, že se jedná o motocykl zn. Jawa 50-20 Pionýr, r. v. X, tj. o zcela jiný motocykl. Lze proto přijmout skutkový závěr, z něž správní orgány vycházely, že předmětný motocykl není v registru silničních vozidel evidován.
27. Krajský soud se v návaznosti na toto zjištění ztotožňuje s právním závěrem žalovaného, že správní orgán I. stupně nemohl duplikát technického průkazu předmětného motocyklu žalobci vystavit. Není-li totiž správní orgán z důvodu absence údajů v registru vozidel s to nalézt originál, resp. zápis o čísle, datu a místě vydání originálu technického průkazu, nemůže vystavit duplikát takového průkazu.
28. Správce registru vozidel, lze činit odpovědným za správnost a úplnost údajů v něm uvedených pouze do té míry, že se v daném registru musí vyskytovat údaje o vozidlech,

jejich vlastnícih a provozovatelích v rozsahu, který zákon stanoví, a o obsahu, který vyplývá z dokladů předložených žadateli o zápis. Pokud však oprávněné, resp. povinné osoby neposkytnou potřebné údaje, nelze za jejich absenci činit odpovědným správce předmětného informačního systému. Zjištění absence údajů o předmětném motocyklu tak nebylo hodnoceno „k tíži“ žalobce, jak tento namítá, nýbrž šlo ze strany správních orgánů o konstatování faktu. Pokud by žalobce předložil ke své žádosti doklady svědčící o evidenci předmětného motocyklu v registru vozidel, avšak správní orgán po provedení lustrace údaje o motocyklu údaje nenalezl, byl by správní orgán povinen provést potřebná šetření a zjednat nápravu. O takový případ se však v posuzované věci nejednalo, neboť žalobce žádný takový doklad nepředložil.

29. Existenci reg. zn. X se správní orgány obou stupňů zabývaly, a to zejména žalovaný na str. 4 odůvodnění rozhodnutí, kde podrobně rozebral přechodným ustanovením § 89 odst. 5 z. č. 56/2001 Sb. stanovenou povinnost uvést do 3 let od účinnosti z. č. 56/2001 Sb. údaje v registru do souladu se skutečností, která byla zřetelně zanedbána předchozím vlastníkem předmětného motocyklu. Krajský soud pro úplnost zdůrazňuje, že žalobce nepředložil ani netvrdil existenci dokladu, z něhož by vyplývalo, že by uvedená registrační značka (dříve státní poznávací značka) byla přidělena právě předmětnému motocyklu.
30. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou žalobce vytýkal v žalobních bodech, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 26. září 2017

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu